

Amic M. Brunet: Soc a Montserrat i' fa dies,
hi' oírri'voí amb le. primers bol més i' meo' del
ouy. Els nerts, i els gríssos eren elegants i' jims
Pero, la emoció mes n'iva sempre tancada
al interior del monestir, aquesta negada
sense el xirigall, la ory leja' uach' buida,
tot redmit; Els monjes i' l'encísos, lents,
ennuyts, i' la penombra d'aurada, calid'ia
i' la cera enfezor, mel, besera, conyoq,
aram, com un insospitat i bell treball de
paterna; Quina emoció mes bella, intentar
expressarme amb els pinells, una tela llarga

apaisada, tot el fons daurat, una penombra arden-
tor i concreta, en mitj, els monjes, la seva entra-
da solenne al altar, la reverencia a la Verge,
les seves testes expressives ieratices, lluny dels
egipcis, els Evangelis informes i pictòrics i
humanitat aquells ulls, el gest de mans,

El seu abito negre, tot, els obscurs matisos del
negre daurat, profons, negre, que la llum dels
ciris torna intercanvi i carni o morat ardent,
i un pauteix s' veu la rebegada l'itura qu'ca.

Do que veu un arbre torsat, inclinat a la fe'
pero, omba descaint, com pene el dalt del
nostre amic P. Pruna, aquest ambient traspal-
cador, vol dir, i no pot claudicar del mont

2) així, el fracas s' m. Martolís i tants d'altres.

Ara ve el dia es rufol, però franc, el sol
calit i el dia t'una lenti tot i arracrament que
fa pensar en la llua, sob el soroll del qui
treballen en la construcció del monestir,
aixó dona d'informisme en aquesta petita
vall; El camí lluminos i la Santa Coava,
fent qui ragonces, en mitges d'els pri'sson i blaus
i les roques, la boira finíssima, el riu, els
verduns i passarells, rodons com bolnes d'pell
calenta. Tot es prodigiós, rai, autèntic.
Eulla els turons, el cel puríssim la llum del
matí esblaimador i l'infinit la carena nevada.

la del Pirineo, com una subtil ramba. El
meu ull es perd en entre boires i colitges
pero, el meu esprit present Monte Cassino,
i la colitger i la boire s' me imagina,
fum, turmen, i atis se-ho enes.

He parlat amb el pare deodat, simpati
quisim, enant, i arriba en aquesta edat, de
dilectissim d' esprit, heu fait tot el possible
per arribar-hi. En dique, vos reardí Genova,
la vostra primera omistat en un local d' ofi
cina d' viatges, Vos retorno un llunyat recort
el nostre cat s' amangaga de cap. Sella el passat.
Tambe, per fi, he conegut al pare Ri' pol

3) impati qu'imm, amb el veu mas important, se
s'bandat, rosat i pulcre; Vos agracixo for-
malment tot el vostre interes, la vostra influ-
encia que a fet possible aquesta referen-
cia al Monstir vers mi, i em reporte foia
creadora, emocions intimes que traduïdes en
pinture fan un oposicionat poc, que que
es poc d'responsabilitat, que cal eres molt
subtil per resumir aquest ambient i els
mouges, en belleia, pero mi hi lleuco temo-
rene i fretura d'conquesta.

Verge le Mont serrat, concedi-ho nos
l'implisitat, fei bella tota amistat humana

equivalent altíssim, ermita d'la estultícia
del epoca.

Amic Brunet, veu me tot tornut i l'
regades un foll, un pobre noi, per donar-
me, nos tenir que explicar això, i després
abraçar-vos, ben vostre

J. Comameleran.

Recort el vostre amic, ja te enmar-
cat, el dibuix, li agrader, en veur hi
disfrute-ho? En Deo.

Montsenat - 16 Febrer 44.